

2. 2. 2007

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Za co mohou novináři, české šílenství a ohlávka státu

S pozoruhodným názorem na příčiny nepříznivého vývoje v Iráku přišel komentátor deníku Financial Times Gideon Rachman.

Skóre: 0.57

Název zdroje: Hospodářské noviny

Datum vydání: 02.02.2007

Nadpis: Za co mohou novináři, české šílenství a ohlávka státu

Strana: 10

Rubrika: názory

Autor: Jan Macháček

Oblast: Celostátní deníky

Zpracováno: 02.02.2007 05:02

Identifikace: DCHN20070202020045 cz

Klíčová slova: ústava (2x), legislativců, soudě, legislativu, ústavě

S pozoruhodným názorem na příčiny nepříznivého vývoje v Iráku přišel komentátor deníku Financial Times Gideon Rachman. Neokonzervativci byli již mnohokrát odepisováni, ale Bushovo rozhodnutí poslat více jednotek do Iráku demonstruje, že jejich vliv neslabne. V době, kdy byla zveřejněna zpráva Bakerovy-Hamiltonovy komise, se mluvilo o návratu "dospělých" a "realistů". Avšak Bush údajně označil Bakerovu zprávu za "hořící lejno".

Neokonzervativci bývají obviňováni z lecčeho: imperialismu i trockismu, a Rachman upozorňuje, že soudě podle e-mailů, které mu chodí do redakce, začíná být znepokojivou módou upozorňovat na to, že příliš neo-conů jsou Židé. Rachman se domnívá, že problém je v tom, že jsou hlavně novináři. Nejlepší názorové články slynou prý jasností a čtivostí, která daleko převyšuje kvalitu akademických prací a diplomatických telegramů. Jenže názorová žurnalistika má také své charakteristické hříchy. Editor slavného týdeníku The Economist radil svým podřízeným v 50. letech: "nejprve zjednodušte, pak přehánějte." Tato formulka je vlastně druhou přirozeností názorové žurnalistiky a umožňuje skvělé čtenářské zážitky. Poskytuje však mizerné návody pro zahraniční politiku.

Otisky prstů zjednodušujících a přehánějících novinářů najdeme na celém iráckém debaklu. Většina neokonzervativních expertů jsou novinoví sloupkaři. Rachman uvádí příklady Irwina Stelzera, Charlese Krauthamera, Williama Kristola či Davida Fruma, vynálezce sloganu Osa zla. Irwin Stelzer napsal, že "intelektuální bitevní sílu neo-conů lze historicky pouze srovnat s dobou, kdy George Kennan formuloval americkou politiku vůči Sovětskému svazu."

Jenže Kennan měl na rozdíl od neo-conů hlubokou znalost sovětského prostředí ještě z doby, kdy působil jako diplomat v Moskvě. Mezi neo-cony není například jediný arabista. Nejdříve formulují politiku a pak pracně hledají experta, který ji obhájí. Zdá se vám tento názor zjednodušený? To je proto, že ho napsal novinář, odpovídá si sebeironicky Rachman. K tomu doplňující otázku: Jaký vliv mají čeští sloupkaři? A jaká rozhodnutí pomohli zpackat?

Münchau o nás

Německému europoslanci Leinenovi se čeští politici za jeho varování před politikou Václava Klause vysmáli. Prý České republice žádná izolace nehrozí. Opravdu? Zajímalo by mne, jestli je nechává chladným i názor vlivného a zasvěceného komentátora Financial Times Wolfganga Münchaua. Ten v pondělí napsal: "Česká vláda také zpozdlila vstup do eurozóny, ale mnohem důležitější je, že Češi jsou agresivně nepřátelští vůči evropské ústavě. Prezident Klaus už není v tomto směru izolován a vláda plně podporuje jeho postoje.

Na politických neshodách v unii není nic nového, zde se ale začíná rýsovat daleko hlubší linie zlomu než ta mezi Spojeným královstvím a zbytkem unie, která dominovala v posledních letech. Linie nebude nepodobná železné oponě. Němci zůstanou uvnitř, Maďaři, Poláci. Češi a Bulhaři vně. Východoevropští politici mají tendenci podceňovat, že jejich hluboký euroskepticismus není sdílen nikým uvnitř eurozóny. Doba nadšeného integracionismu je sice dávno pryč, jenže Češi a Poláci ženou svůj euroskepticismus do takového extrému, že si tím hluboce odcizují zbytek Evropské unie. Největší nedorozumění východní Evropy je v tom, že chápe unii jako statické místo. Jako by se jim zdálo, že dosáhli všechny své politické cíle vstupem do Evropské unie. Jako by si nevšimli, že unie se po celou svou historii neustále mění a tento proces bude i nadále pokračovat."

Münchau je přesvědčen, že jedinou alternativou k evropské ústavě - pokud ji odmítnou Češi a Poláci - je ústava jenom pro eurozónu, která potřebuje akceschopnost a nemá času nazbyt. "Nedovedu si představit jediný důvod - kromě úplného šilenství a ignorantství - proč by Češi a Poláci měli chtít způsobit takovou situaci."

Zpět do státního chomoutu

Je dobře, že ministr zdravotnictví Tomáš Julínek nepodpoří návrh na zrušení povinného členství v lékařské komoře. Pokud si totiž lékaři nepřejí zachovat povinné členství a chtějí jako ovce zalézt zpátky do státního regulačního chomoutu, měl by být správný postup ten, že si to nejprve ve své komoře takto odhlasují a pak teprve požádají stát, aby legislativu změnil. Komory jistě nefungují ideálně, ale vždy budou fungovat lépe než stát. Vlastností státu je, že když mu strčíte prst, sežere vám celou ruku. Privilegia a autonomii, které stát sebere, už nikdy nevrátí.

Není dobré, aby toto dostávali lékaři od legislativců befelem. Když si však budou sami žádat státní obruč, budiž. Každý sám svého štěstí strůjcem.

jan.machacek@economia.cz

Zpracovatel: [Anopress IT a.s.](#)